

Povodom 100. obljetnice rođenja pjesnikinje Vesne Parun

(Zlarin, 10. 4. 1922. – Stubičke Toplice 25. 10. 2010.)

Vesna Parun, najistaknutija hrvatska pjesnikinja, ostavila je trag ne samo u hrvatskoj književnosti nego i u našoj školi. Živjela je u Studentskom gradu te nam je bila prva susjeda i naša uvijek draga gošća. Često nas je posjećivala i održala brojne književne susrete. Govorila nam je o ljepoti i izražajnosti hrvatskoga jezika i pjesničke riječi. Rado je poslušala ili pročitala učeničke pjesničke pokušaje, osvrnula se na njih i poticala učenike na daljnje stvaranje. Nakon njezine smrti s ciljem trajnog obilježavanja sjećanja na poetesu hrvatskog pjesništva više smo godina bili sudionici projekta *Dani Vesne Parun u Dubravi*.

Evo nekih dojмова sa susreta s Vesnom 1998.godine objavljenih u školskom listu „Žubor“ 1998.

Pruženo nadahnuće, ljepotu stvaranja riječi dočarala nam je pjesnikinja Vesna Parun. Svaka njezina riječ meni je bila ponos, a njezin život pouke.

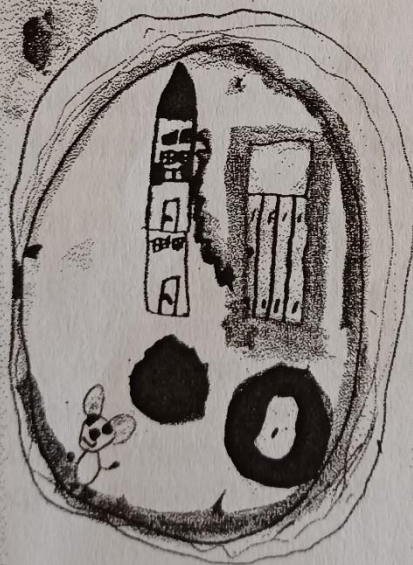
Ona je velika kraljica hrvatske poezije.

Ivanka Letica, 7. c

VESNA PARUN

**KUKLJO, MUKLJO,
TANANA I GLOG**

Kukljo, Mukljo, Tanana i Glog

11

Onoj koja stihove rimuje

Svaki mačak za nju zna,
zvao se on Miki Trasi ili Džingiskan.
I Mačak na Mjesecu o njoj priča.
Jučer sam brodom plovila cijeli dan
a na njemu je bio Miki, slavni kapetan.
U šumi nekoj skrivao se Zec mudronja,
ganjao ga neki pas kudronja.
Na rubu šume potočić žubori
i patki Zlatki slatko zbori.
O čemu su pričali, htjela bih znati.
Tiho, da nitko ne čuje, patkica reče:
Karneval u Kukljici posjetimo jedno veče.

Od šume do sela,
pa gradom i cestom bijelom,
od Zlarina do Zagreba i dalje,
i još mnogo dalje nek se čuje
da Vesna Parun stihove rimuje.

Nikolina Šneler, 8. b

VESNA PARUN

pjesnikinja koja je vedrinom pobijedila tugu

Zapisale: Maja Banovac i Doroteja Majprus, 7. c

10

Čitali smo njezine pjesme, ponekad je vidjeli jer živi u našem Studentskom gradu, a onda smo je na pjesničkom susretu i upoznali.

Zadivilo nas je njezino recitiranje brojnih pjesama koje je govorila s toliko osjećaja, ljubavi i punine. Svaka se riječ, svaki glas, stih čuo čisto i zvonko. Mnogo smo toga saznali o njenom životu i radu. Evo nekih zanimljivosti:

- S devet godina napisala je prvu pjesmu "Proljeće"
- Napisala je 70-ak knjiga, ali ni jednu na pisaćem stroju već rukom
- Pjesmu "San" posvetila je svojoj prvoj i zadnjoj ljubavi
- U svoj rad unosi duh, a u njezinim teškim situacijama nastaju najbolje pjesme
- Piše i na francuskom, a prevela je i njemačkog pjesnika H. Heinea
- Napisala je i nekoliko sonetnih vjenčica
- Vedrinom je pobijedila tugu, a u studiranju su je omeli siromaštvo, rat i bolest
- Mrzi luksuz; duboko je vezana za svoj rodni kraj
- Od športova najviše voli nogomet i navija za Hajduk
- Neke svoje događaje iz života najradije prikazuje humorističkim "dječjim" pisanjem
- Uvijek je žalila što nije mogla pisati dnevnik, već se sve pretvorilo u lirske pjesme
- Izrazila je želju da napiše svoje najveće životno djelo - autobiografiju
- Kad bi se ponovno rodila, posvetila bi se nogometu, astronomiji ili nečem sličnom

I na kraju zabilježile smo samo neke od mnogobrojnih poučnih misli naše gošće:

- Poezija je samo jedan mali dio u životu
- Što će mehaničko srce ako nema ljubavi?
- Sonet je kao nešto porculansko, krhko
- Inspiracija je kao proljeće, kao kontura proljeća u zimi
- S jedne strane smo maženi, a s druge dobivamo udarce.